

добровоспытанныше му чада, сось коишо се веселеше и радуваше, зящомо онъ шыя чада ожидаваше онъ голема надежда, и ушѣшеніе въ спарыше си години. Но сега съди въ него прежде благополучна, но сега злополучнаша вдовица, която се е налегнала шихо на рлкаша си, и излива горки слезы на сладкошо оно прежно воспоминаніе, коешо я завожда на живошъ умершаго но любезнаго ея супруга.

За една година много богаты домове паднаха, а бѣдны на мѣсто нихъ се подигнаха. Но що думамъ азъ за една година, когдашо часто се случава за единъ день, и за единъ часъ, да дойде огнь на домъ богатаго, и прешвори го въ пепель, гдѣшо закопава всичкошо му богашство, и всичкаша му надежда, и го принуждава да се лишава наедно сось чадаша си и самаго просшаго и чернаго хлѣба : или ако го и има, а шой го кваси сось горчайшы слезы до шоль, догдѣ най-послѣ окончае и живошашъ си съ горесшь, и осшавя на чадаша си, на супругаша си и на пріятелише си шокмо едно сожалително воспоминаніе.

Тука пакъ въ шоя прекрасный домъ, живяше прежде единъ благородень и честень Сшарець сось шпара своя супруга, сось